

De vraag die iedereen bezighoudt

We kennen de grote levensvragen. Hoe zit het leven in elkaar? Bestaat God? Wat komt de mens doen op Aarde? Bestaat er leven elders in het Universum? Maar ook meer persoonlijk zijn er vragen. Wie ben ik? Wat kom ik doen op Aarde?

Vanaf het moment dat de mens heeft leren denken zijn we bezig met deze vragen. Nieuwsgierig als we zijn proberen we antwoorden te vinden. Maar ook angst voor het onbekende en een onzekere toekomst brengt ons ertoe antwoorden te wensen.

Profeten, zieners, wijzen, geleerden, wetenschappers, religieuze leiders, filosofen, politici, journalisten, gewone mensen en dus eigenlijk iedereen besteed er in zijn leven enige aandacht aan. De één meer dan de ander, in diepgang en uiting.

Maar stel nu dat je het antwoord op al deze vragen krijgt. Dat je dit allemaal weet. Wat dan? Jij weet het, maar de anderen weten het niet. Ben je dan iets opgeschoten met de antwoorden? Je weet nu toch ook zaken die anderen niet weten?

Dat je dit stukje tekst leest betekent dat je nieuwsgierig bent. Je wilt meer te weten komen en wellicht helpt wat je leest daarbij. Je vormt jouw eigen mening. En als je dan kijkt naar jouw omgeving, wat zie je dan? Zijn die anderen hier ook mee bezig?

Sommigen zoeken diepgang op en anderen zijn hier totaal niet mee bezig. Dus als je straks een eureka beleeft, dan weet je al dat het vooral voor jou zelf bestemd was. Want die anderen beleven anderen zaken. Wat heb je dan aan dé waarheid?

Ik zeg niet dat je niet nieuwsgierig moet zijn of geen vragen mag stellen. Als het in onze beschrijving staat dat wij plezier beleven aan zoeken naar de waarheid, dan mogen wij ons daaraan overgeven. Maar we zijn wel een minderheid. Nog steeds.

Er is echter een vraag die wel door de meerderheid gesteld wordt. Een persoonlijke vraag die altijd actueel is. Een vraag die mensen aan zichzelf stellen. Het antwoord is nodig om verder te kunnen gaan. Er is tijd voor twijfel, maar de tijd dringt ook aan.

Wat zal ik doen?

Ga ik hier linksaf of rechtsaf? Koop ik kaas of worst? Ga ik solliciteren of niet? Wil ik trouwen of niet? Kleine vragen. Grote vragen. Makkelijke vragen. Moeilijke vragen. Honderden per dag. De antwoorden die je geeft leid je ergens van af. Van wat?

Past het bij je? Voelt het goed? Ben je ergens van overtuigd? Sluit het aan op jouw normen en waarden? Kun je het verantwoorden? Past het in jouw wereldbeeld? Ben je consistent in je denken en handelen? Kun je veranderen, of niet?

Ga ik op de barricaden of kijk ik er van weg? Wat is mijn persoonlijk belang? Moet ik voor iemand opkomen en is dat belangrijk genoeg om de consequenties van mijn handelen te aanvaarden? Neem ik ontslag? Ga ik scheiden?

Wat je zult doen bepaalt wie je bent.

Wie ben je dan? Welk deel van jou ben jij echt zelf en welk deel is geprogrammeerd door anderen? Weet je dat? Heb je daar al eens bij stilgestaan? Ben je de diepte ingegaan, ben je diep genoeg gegaan? Ken jij jezelf?

Het leven is een reis naar jezelf. Je ware zelf zijn is levenskunst. En kunst is oefening, het is nooit af. Deze reis heeft geen bestemming, omdat ons waarnemingsvermogen te beperkt is om over de horizon te kijken.

Je hoeft hier ook niet mee bezig te zijn, niets moet. Het is een keuze en zelfs wanneer mensen bewust willen worden is het niet gezegd dat het ook gebeurt. Je bent wel op reis, of je wilt of niet. We lopen op dezelfde weg, in dezelfde richting.

De evolutie gaat maar één kant op en dat is vooruit. Ons tempo verschilt en ook waar we precies op de weg lopen. Dat maakt niet uit, want we gaan niet over elkaars reis. Je gaat zelfs niet over de reis van je kinderen. Alleen je eigen reis telt.

We kunnen elkaar aanmoedigen. Maar gras groeit niet harder door eraan te trekken. We kunnen kinderen veiligheid bieden. We kunnen elkaar inspireren. We moeten toch iets, dat is loslaten. Alle ballast loslaten. Zelfs elkaar loslaten.

Maar dat bepaal jij als je de vraag stelt: "Wat zal ik doen?" En ondertussen draait de wereld door en gaat het leven verder. Er is werk te verrichten en er zijn sociale verplichtingen. Zoveel afleiding. Morgen zijn er andere teksten die gelezen worden.

Hoe hou je nu een inzicht vast? Of moest je juist iets loslaten? Hoe relatief is dit alles eigenlijk? Wat wil je? Wat doet jouw onderbewustzijn hiermee? Welke hulp vraag je bewust en onbewust aan jouw gidsen? Nu wordt het interessant. Of haak je af.

Tromgeroffel. Stilte.

Nico Cost, 27 oktober 2024